

МАТЕРИАЛИТЕ НА АЛЕНИЯ КРЪГ

Серия Разкриване

ШОУД 3 – Представен от АДАМУС СЕН –ЖЕРМЕН, канализиран от Джефри Хопи

Представен пред Аления Кръг

На 3 Ноември 2018

<https://www.crimsoncircle.com>

Превод: Росица Стоянова

Аз Съм това Коего Съм, Адамус от Суверенните Владения.

Чувствено. Много чувствено. Ах! Толкова много слоеве има тук (музиката от видеото Fall On Me, което току-що прозвуча

<https://www.youtube.com/watch?v=ChcR2gKt5WM&index=2&list=RDjEIWbRzZaRo>).

Много, много чувствено и това ме кара да се зачудя - а може би и вие сте се зачудили - защо се съпротивлявахте на чувствеността толкова дълго? Истинските чувства, красотата, богатство. Колко време мина откакто за последно имахте тези дълбоко чувствени усещания? Кога за последно си позволихте наистина да усетите тази велика любовна история, която никога не е била разказана? Любовната история между себе си - човекът, Майстора, Аз Съм. Каква красива, красива музика отвори нашата среща днес. Ах!

Усетете това за момент и вижте какво се случва с вас. Бихте могли да гледате този видеоклип преди пет години, дори преди една година и може би чувствата биха били различни. Вие се пробуждате. Отваряте нещо в себе си. Позволявате чувствеността след дълъг, дълъг, дълъг, *дълъг* и плосък и сив период от живота си. Най - накрая я позволявате.

Ще навлезем в това днес - какво се случва и защо. Искам днес наистина да погледнете от перспективата на това къде се намирате. Това не е лекция, вие наистина не научавате нищо ново, но наистина откривате къде се намирате в момента и едно от най - хубавите

неща е да се завърнете към чувствеността. Но това повдига въпроса, защо я отхвърлихте толкова дълго? Къде се изгуби тя? Защо си позволихте да станете сиви и скучни за много, много дълго време? И предполагам трябва да ви задам въпроса, "Готови ли сте за дълбока чувственост в живота си?"

Хареса ми това откриване и защото е толкова красив пример за комуникация. Сам говори за това много на нашето голямо събитие наскоро в Словения (Magic of the Masters) и срещата беше не много далеч от там, където в миналото имаше Школа на Мистерията, на 30 км от една от Школите на Мистериите. Тя не е там вече, но беше толкова хубаво да се върна отново в онази епоха и да видя разликата. Наистина, наистина Школите на Мистериите са красиви, но каква разлика има сега в енергиите на Шамбра.

Сам говори за общуването. Виждате ли, той като Възнесен Майстор осъзнава, че цялата енергия е комуникация. Това е комуникацията на душата. Тя ви пее. Точно както тази песен ви пее, така пее и душата. Всяка частица енергия във всичко, дори и в нещо, което смятате за лошо или отрицателно, там все пак има енергия и всичко това е комуникация.

Песента която току-що свиреше комуникира с вас. Това е музиката разбира се, един от най - великите начини за общуване. Музика, но тя е и комуникация на много различни нива. Вие не чувате само нотите, които пеят в ушите ви. Това отива много по - далеч. Това е нещо почти, като, не искам да го наричам тест, но това е въпрос, поставен пред вас, "Готови ли сте да усещате дълбоко във всичко? - песен като тази. "Готови ли сте да усещате дълбоко в живота си, във всичко което правите?", защото натам вървим, дълбока чувственост.

Сам говори за общуването. Виждате ли, той е Възнесен Майстор, който се връща в човешка форма и също като вас все още има човешките предизвикателства. Той все още трябва да се примирява с ежедневието на масовото съзнание. Това, което той прави, е общуване. Той чува и усеща всички енергии. Те вече не са шумната машина в съседство. Това е комуникацията с енергиите. Ето как се справя с това.

Човекът си мисли, "Ах, машината на съседите е толкова шумна" или трафика или каквото и да е. Човекът го разглежда като дразнител и вие знаете какво е това. Случва ви се доста често да бъдете просто раздразнени от енергията на другите хора. Сам не го вижда по този начин. Всички енергии са комуникация и те не са добри и лоши. Те просто пеят, в постоянна радост, че са в служба. Това правят енергиите.

И Сам им отвърща. Той не започва да разговаря с дърветата. Не говори с този видеоклип. Той се отваря и позволява на енергията и съзнанието си да отвърнат. Не се опитва ментално да насочи посланието си. Той не се опитва да го изложи с думи казвайки, "Това е красиво" или "Това е вдъхновяващо." Той просто се отваря. Това е естествената комуникация, когато са отворите, когато се оставите, когато позволите. И тогава потокът тръгва към вас, човекът в своя опит, във всички енергии около вас и те общуват. Те откликват с песен. И отново, дори не се опитвайте да го изречете с думи. Позволете тази открита комуникация и ще откриете красотата на енергиите, които са тук за да ви служат.

Потвърдете тази комуникация. Потвърдете, че всяка енергия ви говори - общува, пее - и след това се отворете. Това е следващата крачка. Мисля, че някои от вас вече започнаха да чувстват това общуване. Може би не са сигурни как да го опишат или какво представлява, но вие усещате нещо. Това е следващата стъпка, да се отворите. Това е голяма крачка. Бяхте затворени за много дълго време. Това е много, много голяма крачка, да се откриете. Докато навлизаме в днешния Шоуд, ще ви обясня защо можете да го направите сега, защо ви е било трудно преди няколко години.

Ах, да, скъпия Сам, когато говореше за общуването, каза, че това е новото дишане. Поемете си дълбоко въздух сега и нека поемем един дъх общуване. Той беше толкова прав за това, всъщност ме развесели. Искане ми се аз да бях се сетил за това (някои се смеят). Отиваме отвъд поемането на просто дълбок въздух, с други думи на простото оцеляване и присъствие, сега ставаме интерактивни и повече от всичко творчески интерактивни с всички енергии.

Така че нека си поемем дълбоко общуване с това.

Ах, да. Сам, разговора за общуването което е новия дъх, многото дишане и нашия скъп приятел Кутхуми. Кутхуми. Хареса ми какво каза той, също и за срещата с душата си Ах-Ки-Ра. Ах, той беше толкова ядосан на душата си. Можете ли да си представите това да си ядосан на душата си? Да! (смях) Да, много добре го правите! Той беше толкова сърдит на душата си. Направи я своя враг. Искане да кажа, той наистина и беше враг. И имаше моменти в които осъзнаваше, че това е неговата душа, но понякога си мислеше че това е дявола, демон и реши, че душата му е враг. Но най - сетне, ами, той най - накрая направи някои неща за които ще говорим днес. Най - накрая стигна до точката в която може да общува с душата си, която му каза, "Кутхуми, не е важно това в което вярваш, а това, което позволяваш," и има такава голяма разлика между двете. Такава голяма разлика.

Не е важно това, в което вярвате. Ума може да измисли всякакви вярвания. Не става дума за тях. Вашите вярвания няма да ви доведат до никъде, освен в една кутия. По - скоро важното е това, което позволявате, с което искате да се отворите. И позволенията разбира се е откритостта между вас и Аз Съм, вас и Майстора, позволяването на тази интеграция да се случи, позволяването и в живота ви. Не е важно това, в което вярвате.

Вярванията са объркване в по - голямата си част, заблуди. Вярванията са ограничени. Вярванията са много временни. Не е важно в какво вярвате, а това което позволявате. И това, което наистина позволявате е най - голямата любовна история, която трябва да бъде разказана. Не е най - голямата любовна история, която някога е била разказвана, но е най - голямата любовна история, която трябва да бъде разказана между вас и Аз Съм.

Не винаги съм бил фен на избираната музика, но това видео много ми хареса, защото изобразява красотата, абсолютната красота. И също е интересно да се отбележи тук - не е било замислено така, но се оказва така - знаете, бащата е сляп. Бащата е сляп и също така и Майстора. Майстора е сляп за човешките слабости, за човешките предразсъдъци. Майстора е сляп за всичко, което човекът е сторил в миналото. На него не му пука. Той не осъжда. Той дори не се опитва да обучава. Той не се опитва да подобри човека. Майсторът е сляп за всичко, освен радостта и любовта, която изпитва към човека. Може би ще пуснем видеото отново преди края на нашата сесия. Зависи, зависи само от това докъде ще стигнем.

Въпроса на Деня

Линда с микрофона, моля.

ЛИНДА: О, боже. О, боже.

АДАМУС: Време е за нашето първо взаимодействие.

ЛИНДА: Страхувайте се (някои се смеят).

АДАМУС: Това е интересно и отново не е тест. Това е по - скоро вид репер (изходна точка при измерване) да видим къде сме. Три осъзнатости, които имате в момента. Три осъзнатости, които имате.

Така че, Линда нека започнем. Всички сега се чудят, "Какво означава това?" Ах! Поемете си дълбоко въздух. Три осъзнатости, (смях) които имате в живота си точно сега. В живота си просто сега. Три осъзнатости. Твърде мноооого мислиш, скъпа.

АЛАЯ: Ахх!

АДАМУС: Обичам те, но мислиш твърде много (тя въздиша дълбоко). Те са точно тук.

АЛАЯ: Толкова съм жива!

АДАМУС: Толкова си жива.

АЛАЯ: Просто толкова жива.

АДАМУС: Да.

АЛАЯ: (емоционално) И просто се усещам толкова чувствено и щастлива и се чувствам на прага. Това е. Станаха три.

АДАМУС: Добре. Хареса ми. Добре. И ти просто го изрече. Добре, добре. Благодаря ти.

АЛАЯ: Благодаря ти.

АДАМУС: Три осъзнатости, които имате в живота си. Не мислете много за тях.

МИШЕЛ К: (смее се) Това е чувството сякаш всичко се разпада.

АДАМУС: Да, да. Добре.

МИШЕЛ К: Но не...

АДАМУС: Казах добре. Ще обясня след малко.

ШАМБРА 1: Добре.

АДАМУС: Това е добре. Това е чудесно. Страхуваш ли се?

МИШЕЛ К: Хм.

АДАМУС: Да.

МИШЕЛ К: Не съвсем ... (смее се) Безпокойство...

АДАМУС: Безпокойство, добре.

МИШЕЛ К: ... идва и си отива.

АДАМУС: Разбира се.

МИШЕЛ К: Понякога се чувствам наистина отворена към това и в благодат. Друг път се чувствам сякаш наистина имам паник атаки.

АДАМУС: Добре. Ах, чудесно. Харесва ми (тя се смее). Да. И така, това е една осъзнатост.

МИШЕЛ К: Така че, дишам в промяната.

АДАМУС: Нещата ще се променят и предполагам всеки може да каже това, но знаеш ли, те наистина ще се променят.

МИШЕЛ К: Големи времена. Да.

АДАМУС: Големи времена. Да. Следващата. Три осъзнатости.

МИШЕЛ К: (спира за малко) Че определено усещам нещата повече.

АДАМУС: Да.

МИШЕЛ К: Да.

АДАМУС: Плашещо?

МИШЕЛ К: Не.

АДАМУС: Не! Не. О, добре.

МИШЕЛ К: Това успокоява.

АДАМУС: Много от Шамбра, които посетих напоследък, чувстват че това е страшно. Те просто усещат твърде много. Не знаят как да се справят с това и то е много просто. Когато чувствате твърде много и мислите за това, тогава вие сте в ума и засяdate. Не мислете за това.

МИШЕЛ К: Да.

АДАМУС: Да.

МИШЕЛ К: Наслаждавам се на това.

АДАМУС: Добре.

МИШЕЛ К: Да.

АДАМУС: Известни последни думи (някои се смеят).

МИШЕЛ К: О-о!

АДАМУС: Какво още? Три осъзнатости.

МИШЕЛ К: Интегрирам много.

АДАМУС: Ах! Добре, добре.

МИШЕЛ К: Да.

АДАМУС: Да. Така че става голяма суматоха. Движение, размирици.

МИШЕЛ К: Да.

АДАМУС: Добре. Ще се справиш добре.

МИШЕЛ К: Благодаря.

АДАМУС: Да, ще обясня защо.

МИШЕЛ К: Добре.

АДАМУС: Да. Добре. Върви по – добре от колкото си мислех.

ЛИНДА: Още?

АДАМУС: Три осъзнатости.

ЛИНДА: Още?

АДАМУС: Ах, разбира се, разбира се.

Този поглед. Този, “Обичам те Линда“ поглед (смях). Три осъзнатости.

ХАРИ: Здравето ми.

АДАМУС: Какво става със здравето ти?

ХАРИ: Ами, имах неприятности със здравето си през последната година, които преди не бях имал.

АДАМУС: Да.

ХАРИ: ...които повдигнаха въпроса за моята тленност и избора ми.

АДАМУС: Тленността ти е ограничена.

ХАРИ: Да, осъзнавам го.

АДАМУС: Да.

ХАРИ: Но, това съм аз, знаеш, избрах да живея и....

АДАМУС: Какъв беше здравословния ти проблем? Ако нямаш нищо против че питам.

ХАРИ: Ами, имах няколко, но преди два месеца ми поставиха пейстмейкър.

АДАМУС: Еха.

ХАРИ: Защото кръвното ми налягане беше много ниско.

АДАМУС: Точно.

ХАРИ: И след това се появи проблем с щитовидната ми жлеза и трябваше да се видя с хирург във вторник.

АДАМУС: Мм хммм. Мм хммм.

ХАРИ: И още няколко дребни проблема, които поставиха здравето ми на...

АДАМУС И ХАРИ: Фокус.

АДАМУС: Да. Добре. Това е една осъзнатост. Какви са другите?

ХАРИ: Това, че съм с група от хора, с които се чувствам абсолютно удобно и приет.

АДАМУС: Добре. Тук? Или...

ХАРИ: Тук.

АДАМУС: Да, тук. Добре. И третата осъзнатост.

ХАРИ: Че сега съм по – способен да изпитвам любов, от колкото някога съм осъзнавал.

АДАМУС: Ах! Добре.

ЛИНДА: Ахх.

АДАМУС: Така че, сега може би има връзка между сърдечните проблеми и любовта (някои се смеят и Линда се смее силно).

ХАРИ: Има такъв потенциал.

АДАМУС: Да, да (още смях). Сигурен съм че тук не е така, но не смяташ ли че просто трябва да се отървеш от някои стари проблеми свързани с любовта и че си имал някои преживявания, интересни преживявания и някои трудности които, наистина бяха блокирани, закотвени в теб? Така че изведнъж навлизаш в здравословна криза, която те кара да си мислиш че наистина си заобиколен от любов и започваш да *изпитваш* любов. И тук има още нещо - започваш да изпитваш не само любов - но всичко това е толкова взаимосвързано и тук си в безопасност. Така че трябва да кажа и човекът сигурно ще иска да ме заплее, но тези здравословни проблеми са най - хубавото нещо, което може да ти се случи.

ХАРИ: О, съгласен съм.

ЛИНДА: *Шшът!*

АДАМУС: Добре. Ох, тя ти шътка (някои се смеят).

ХАРИ: Не, съгласен съм.

АДАМУС: Добре. Добре. И това понякога е ад, особено когато си мислиш, "Какво не ми е наред?" Но ако си кажеш, "Ахх! Разбирам какво се случва с мен," това е за което ще говорим днес.

ХАРИ: Благодаря ти.

АДАМУС: Отлично. Отлично. Върви много по – добре от колкото си мислех.

ЛИНДА: Още?

АДАМУС: Три осъзнатости.

ЛИНДА : Още? Още?

АДАМУС: Разбира се. Ще попитаме още няколко.

ХЕНРИЕТА (жена): Ами, жива съм.

АДАМУС: Да, това е добре. Искам да кажа ...

ХЕНРИЕТА: Дишам.

АДАМУС: ...но, наистина ли го чувстваш или само го казваш? Искам да кажа, наистина ли го усети, като, "Аз съм жива!" (тя се смее), като нея?

ХЕНРИЕТА: Това, което става сега е извличане и то е дълбоко.

АДАМУС: Да. Извличане на какво?

ХЕНРИЕТА: Тригодишна ситуация с работен сценарий, който представляваше денонощна въртележка.

АДАМУС: Добре, каква е осъзнатостта от това? Ти си жива и нещо е било извлечено.

ХЕНРИЕТА: Може би това, че разчупвам старите кръгове.

АДАМУС: Да.

ХЕНРИЕТА: И създаването на нови ...

АДАМУС: Това или е така или не е. Не е може би. Добре.

ХЕНРИЕТА: Създаването на ново.

АДАМУС: Да.

ХЕНРИЕТА: Очаквам съвсем нов сценарий, за който има възможност тази седмица и е на 180 градуса от това, което извеждам в момента.

АДАМУС: Точно. Знаеш ли какво? Трябва да те прекъсна тук. Просто планираш твърде много (тя се смее). Просто мислиш и планираш твърде много и имам изненада за теб днес.

ХЕНРИЕТА: Ах, ох.

АДАМУС: Да. Коя е твоята трета осъзнатост?

ХЕНРИЕТА: Любовта.

АДАМУС: И как?

ХЕНРИЕТА: Излизайки от сивотата и наистина способността за изцеление и....

АДАМУС: Искам да кажа, правиш ли го или искаш да го правиш?

ХЕНРИЕТА: И двете.

АДАМУС: Правиш го. Как?

ХЕНРИЕТА: Първо да съм осъзната (смее се).

АДАМУС: Не. Искам да кажа, намерила си си нов приятел или какво става с любовния ти живот?

ХЕНРИЕТА: Наистина да се обичам и да зная какво е това. Какво е това всъщност? Просто да го открия. Това е нова територия.

АДАМУС: Разбирате, че съм много добър в откриването на макиото (някои се кискат). Ах, обичам това! (тя се смее). Запътила си се точно към капана ми днес. И това е добре. Позволи си да влезеш в капана. Позволи си да извлечеш или каквото и да било.

Позволи си да се приземиш в кашата и всичко ще бъде наред (тя се смее отново). Да.
Да.

Знаеш ли, мога да усетя желанието и това е хубавото нещо. Мога наистина да усетя човешкото желание. Но аз също така мога да усетя човешката умора и чувство за неудовлетвореност и, "Кога ще свърши всичко това?" Днес може да се каже, че това ще бъде направено за вас. Да.

ХЕНРИЕТА: Благодаря ти.

АДАМУС: Да. Но нека изрежем глупостите (тя се смее). Не, наистина. Знаете ли, когато бяхме на нашето скорошно събитие в Словения, аз направих едно изявление пред Шамбра. Бяхме почти на 97% свободни от макио. Деветдесет и седем процента. Това е доста дълъг път (публиката се възхищава и аплодира). Но преди да приветствате и аплодирате прекалено много, само три процента са достатъчни за да обърнат количката с ябълки (Линда простенва), така да се каже.

ЛИНДА: Ха!

АДАМУС: Не, не е нужно много макио. Макиото е толкова съблазнително и толкова всепроникващо, нужно е съвсем малко за да се разруши много. Така че стигнахме до там, но три процента по мое мнение все още са 2,9999 процента, което е твърде много. Трябва да стигнем до почти без никакво макио (тя се смее). Така че нека отрежем макиото. Знаете ли, нека го отрежем защото, ние сме тук ...

ЛИНДА: Би ли повторил какво е макио отново? (някои се кискат)

АДАМУС: Това е духовно разсейване. То е донякъде заблуждение. То одеялото, което покрива истината, но защо не бихте искали някой да повдигне одеялото и да види истината, не знам. Но ние знаем защо сме тук. Знаем какво правим тук в този живот. Това не е трудно. Обсъждаме го през цялото време. Знаем какво предстои.

Знам какво ще се случи. Погледна ме въпросително, "За какво по дяволите говориш?" Ще ви кажа днес. Ще ви покажа днес. Знаем какво предстои и то не е добро или лошо. То дори не се отнася за дуалността. То просто ще се случи. Това е добре, ще ви го обясня. И бихте ли, просто общувайте. Поемете си дълбоко общуване. Не планирайте твърде много. Не се притеснявайте толкова много. Ще откриете, че ще се справите абсолютно невероятно ако за бога се махнете от пътя си (някои се смеят). Не, наистина. Наистина. Добре. Благодаря ти.

ХЕНРИЕТА: Благодаря ти.

АДАМУС: Благодаря ти, че ми позволи да бъда себе си и да се държа по типичния си и жесток начин. Не успях да го направя в Словения (смях). От два месеца насъбирам в себе си нещо извънредно неприятно (още смях). Три осъзнатости.

ШАМБРА 1 (жена): Радост, вълнение и страх.

АДАМУС: О, боже. За каква радост говориш?

ШАМБРА 1: За радостта да съм тук.

АДАМУС: Радостта да си тук. Да. Какво ще стане, когато си тръгнеш? Радостта ще изчезне ли?

ШАМБРА 1: Не.

АДАМУС: О, боже. А страха за какво е? Че си тук (смее се). Да.

ШАМБРА 1: От неизвестното, което мисля, че трябва да зная.

АДАМУС: Да. Има и други неща, които стават в живота ти, освен осъзнаването че живота продължава. Тук става нещо, което мога много ясно да видя.

ШАМБРА 1: Много промени в последно време.

АДАМУС: Да. Добре. Да. И чудиш ли се дали тези помени някога ще свършат?

ШАМБРА 1: Промените продължават да се случват.

АДАМУС: Да, така е (тя се смее). Да. Чудила ли си се някога, "Кога промените просто ще спрат? Кога ще се закрепя в новата си висша същност, въплътения Майстор?"

ШАМБРА 1: Мисля че винаги ще има много движещи се части. Това е моето усещане.

АДАМУС: Да, добро усещане. Добра осъзнатост. Много движещи се части. Да, но частите могат да се движат хармонично, могат да се движат докато общуват или частите могат да се удрят една в друга. Да.

ШАМБРА 1: Така е.

АДАМУС: Не, мисля че това, което искаме е тези части да се движат в хармония. Не искате те да спрат да се движат или да не се променят. Движението е като да имате оркестър, не искате просто да стои там. Искате някак всичко да се събере и да се движи в красиво, непланирано творение.

ШАМБРА 1: Да. Виждам го.

АДАМУС: Добре, Добре. Благодаря ти.

ШАМБРА 1: Добре.

АДАМУС: Добре. Още един. Още един добър. Ах, Линда е с микрофона. Тича. Тя тича. Сега тя е Шефа.

ШАМБРА 2 (мъж): Телепатично можах да усетя, че ще дойде при мен.

АДАМУС: Да.

ШАМБРА 2: Здравсти. Да.

АДАМУС: Здравсти.

ШАМБРА: Мисля, че първата е просто да съм истински и да се опитам да спазвам насоките, които ти и останалите ми дадохте, почувствах се много вътрешно спокоен. Това прилича на истинско блаженство.

АДАМУС: Да.

ШАМБРА: Втората е, че просто изпитваш любов и е много трудно да се обясни или да се опише. Просто изпитвам радост да бъда вътре в себе си.

АДАМУС: Всеки ден, през цялото време?

ШАМБРА 2: През цялото време.

АДАМУС: Еха.

ШАМБРА 2: Просто през цялото време.

АДАМУС: Добре.

ШАМБРА 2: През цялото време. И третото е, че изпитвам някакъв вид отговорност и осъзнатост, че има светлина, енергия и любов, които също така могат да бъдат проявени.

АДАМУС: Да. Все пак трябва да те попитам. Защо усещам това чувство на неудовлетвореност?

ШАМБРА 2: Не, просто съм малко нервен, заради микрофона.

АДАМУС: Не, не, не говоря за микрофона. За живота ти, да кажем, знаеш през последния месец, месец и нещо, просто усещам неудовлетвореност.

ШАМБРА 2: Не, изобщо.

АДАМУС: Не, изобщо.

ШАМБРА 2: Не, изобщо. Не съм неудовлетворен. Аз съм блажен.

АДАМУС: Просто сгрехих (някои се смеят докато той прави гримаса).

ШАМБРА 2: Блажен като зайче. Блажен като зайче. Е, добре щом повдигаш въпроса, мисля, че е безсилие ... (Адамус свива рамене и се смее) Не; мисля – но това е същото чувство на неудовлетвореност, което имат всички. Ако искате да се свържете с Майстора и всички се борим с това – мисля че това е единствената неудовлетвореност у мен.

АДАМУС: Да, може би нетърпение. Не трябваше да казвам ...

ШАМБРА 2: Нетърпение, може би, да.

АДАМУС: Не трябваше да казвам неудовлетвореност. Това е нетърпение.

ШАМБРА 2: Да, това е ...

АДАМУС: Неудовлетвореност и нетърпение.

ШАМБРА 2: ... че хората трябва да преминават през процес и предполагам, че всички ние смятаме, че трябва да стане по – бързо, от колкото вероятно ще се случи. И това е единственото.

АДАМУС: Ах! Искате да стане по – бързо? (някои се кискат)

ШАМБРА 2: (дълбоко въздиша) Всъщност наистина няма значение.

АДАМУС: Наистина няма значение, но...

ШАМБРА 2: Всъщност няма значение.

АДАМУС: Добре. Сякаш ...

ШАМБРА 2: Просто човешката част казва, "Да, нека го направим."

АДАМУС: Да кажем че никой не гледа и никой не слуша, но колко от вас тайно искат това да се случи по - бързо? Просто да стане... (някои вдигат ръка) Да. Да. Колко от вас искат да останат в това, знаете, това състояние на пробуждане и майсторство, за около не знам още 20, 30 години? (публиката казва, "Не") Мисля, че всички искат да върви по - бързо. Да.

ШАМБРА 2: Не съм единствения. Така че, да.

АДАМУС: Да, добре.

ШАМБРА 2: Това ми е третата.

АДАМУС: Добре, благодаря ти.

ШАМБРА 2: Благодаря ти.

АДАМУС: Благодаря ти. И така помолих ви да започнем с три осъзнатости. Искях да видя колко сте осъзнати. Искях да видя дали има много повърхностен материал или има наистина някаква осъзнатост и трябва да кажа, че тук има добра осъзнатост.

Другата причина, поради която започнах с този въпрос - трите осъзнатости - е за да спрете да мислите сингулярно. Престанете да мислите само на едно ниво. Някой ви пита, "Как я караш?" "Ах, добре я карам", и всъщност изобщо не е така. Отговорете им, като им изброите трите осъзнатости. Всъщност това ще ги обърка защото... (някои се смеят). "Обърнете внимание на радостта, любовта и страха. Как е възможно това?"

Започнете да усещате нещата на много нива едновременно. През цялото време. И човека ще се противопостави на това. То наистина не му харесва. Той обича единичното, гладкото, знаете как е, "За какво си осъзнат?" "Осъзнат съм, че съм някак изморен и отегчен." Започнете да чувствате, защото може да чувствате на много нива - това е *И* - може да имате тези нива на разочарование или раздразнение също така и ниво, в което осъзнавате, че в момента се случват огромни промени.

Най - голямото нещо, за което съм осъзнат за всички вас, е това че вие усещате този ефект на разлагане или че нещата се движат може да се каже, че нещата се разпадат или ще изчезнат. Почти се чувствате сякаш всичко се влошава много бързо и не прилича на това, което сте чувствали преди, когато освобождавахте. Това е малко по - различно. Този път се чувствате сякаш вашите части и парчета пропадат или нещата просто се разпадат и това е много естествено усещане точно сега. Просто чувството докато се опитвате също така да откриете, "Къде съм? Къде е сърцевината ми? За какво става въпрос?"

В момента има огромно придвижване особено, когато Майстора и човека се интегрират. Много стари неща изчезват. Голяма част от фасадата която сте издигнали, своята идентичност бързо се променя, някак се срива. В миналото, това би могло наистина да ви изплаши и да си кажете, "Какво става? Защо всичко - животът ми се разпада?" В момента имате по - голяма мъдрост, така че осъзнавате че това, което се случва точно сега всъщност е много, много уместно и всъщност така трябва да бъде, това всъщност е индикация, че сте точно там, където трябва да бъдете сега.

И така, всички вие усещате промените на някакво ниво. Не всички го казахте, но достатъчно от вас. Усещате промените, защото всичко се движи. Всичко тече. Това е невероятно, ах, някои биха казали, че в момента се случва почти невъзможна метаморфоза, преход, интеграция всичко едновременно и човекът започва да се чувства несвързан. Човекът наистина ще се чуди понякога какво става и друг път ще се радва от това. Човекът бих казал ще има нужда от дълга гореща вана, яжте любимите си храни, стойте пред телевизора увити в одеяла от време на време, докато се случва всичко това.

Това е невероятна трансформация, но това което забелязвам и от което съм наистина особено доволен, е че ако се беше случило това в миналото, щяхте да откачите и да се чудите какво не е наред и да заседнете. Сега разбирате, имате осъзнатост на ниво в което нещо се променя. И не само там, където ще живеете или за следващата си работа, имам предвид че нещо на монументално ниво се променя и вие всъщност сте съвсем съгласни с това. Има моменти на паника и безпокойство, но всъщност сте съвсем съгласни с всичко това, всичко във всичко.

Това е много красиво. То означава, че сме преминали дълъг, дълъг път. И нека преминем към следващата част от разговора. Просто останете с това за момент. Общувайте с всички промени, които се случват.

Съдба

Следващата част от разговора. Човекът може да се разстрои малко от нея (някои се смеят други казват, "О, не!"). Да, за първи път, нали?

Казвал съм и преди, че вие всъщност нямате съдба, нали знаете и аз обичах астрологията. Изучавах я много, много животи. Обичах я, но знаете ли - това е първият път в, който публично признавам - в крайна сметка изхвърлих всички книги. Отхвърлих ги, отървах се от всичко свързано с астрологията, защото много се разочаровах. След като я изучавах дълбоко много животи, се разочаровах защото тя не обясняваше всичко. Не беше хубаво, чисто, лесно математическо уравнение. И аз продължих да намирам неща, които не бяха наред в него. "Защо това не работи? Ако сте риби или сте рак или сте родени на тези дати," и аз правих всички тези карти и всичко останало. Тогава няхахме вашите фантастични компютри, аз трябваше да го правя на ръка. Бих направил всички карти и все пак нямаше смисъл. Най - накрая трябваше да ги изхвърля. Омръзна ми и се изморих. Знаете как е ако някои от вас играят голф през целия си живот и един ден просто се разочаровате, вземате торбата със стиковете, хвърляте я в езерото и казвате, "Никога вече! Уморих се да преследвам глупавата топка." (някои се кискат) Това беше един от тези моменти, направих го с астрологията.

Това, което осъзнах по - късно поради много причини е, че преди всичко астрологията не взема под внимание много неща, като миналите животи. Астрологията не взема под внимание Точките на Разделение, пробуждането например. Наистина трябва да отразите този фактор, защото той променя всичко. И астрологията не взема под внимание скритите потенциали - потенциали скрити за звездите така да се каже - които могат да се появят с едно движение, с леко потрепване.

Но астрологията също така ме притесняваше, защото много хора вярваха, също като мен за известно време, че има съдба, че има съдбоносна звезда, че сте предопределени за определени неща, основаващи се на звездите, въз основа на вашата дата на раждане и всичко останало. Всъщност осъзнах доста бързо, че това не е солидна съдба, беше прекалено твърда за моя вкус. Защо някой трябва да се ражда под въздействието на звездите? И знам, че някои от вас астролозите там крещат точно сега, но преминете отвъд астрологията. Аз го направих. Зарежете я.

Осъзнах, че тя ограничава човека особено ако наистина вярва в нея и си мисли, "Това са инструментите с които разполагам. Това ще се случи с мен в живота. Това е моята съдба."

Преди няколко години казах, "Няма съдба." Няма съдба. Няма звезди, които... вие сте всички знаци и многото други знаци. Знаете ли, говори се за 12 астрологични знака? Аз открих че, досега не е публикувано, но открих че всъщност има 144 и вероятно много други знаци. Така че - *агх!* - астрология.

Така че, не ми харесва концепцията за човешкото предназначение и знам че някои от вас си мислят, "Е, не, това са просто влияния." Да, но хората които наистина изучават астрология самостоятелно и си гледат хороскопа, го приемат като съдба. Казах, че "Няма съдба. Вие сте свободни. Вие сте свободни същества, за да избирате каквото пожелаете."

Но има едно нещо, което изпуснах. Има едно изключение, е, всъщност едно и половина изключение и това е темата на която исках да говоря днес - съдбата на душата. И това не е чак толкова лошо. Някои от вас се чувстват наистина неспокойни.

Съдбата на душата. Нека започнем с предназначението, с което дойдохте на тази планета, прекарахте много животи; човекът пое много житейски опит. Най - накрая стигнахте до тази точка - може би в миналия си живот, а някои от вас в този – но се стигна до момента в който казахте, "Стига. Това е. Преживях каквото може да се преживее. Преживях любовта и преживях омразата. Бях просяк и бях пророк. Бях..." Нямахте ли песен за това? "Бях всички тези неща и всичко преживях." През повечето време, както казахте беше отвратително. Не беше като чувство на блаженство и удовлетворение. Беше като, "Това е всичко. Тази планета е гадна. Не искам да бъда тук повече."

Това предизвика този живот, промени динамиката, когато навлязохте в него, семейството, пътя по който ще тръгнете и всичко останало. Всъщност някои от вас не стигнаха до този момент на отвращение до преди този живот, а при други може би това се е случило в края на тинейджърската ви възраст, в ранното детство или когато и да било. И вие казахте, "Това е. Приключих. Приключих тук." Това беше зовът на човека към Майстора, към Духа, макар че по това време той не го осъзнаваше, да извика, да каже, "Край! Излизам от тук." И имахте право на това; човекът има абсолютното право да каже, "Приключих с това," защото Майстора и Аз Съм никога няма да кажат, "Не, трябва да се върнеш за още." От човека зависи да каже, "Приключих."

Това стартира пробуждането. Така започва пробуждането и в известен смисъл за много от вас в своето пробуждане усетихте огромно освобождение и облекчаване, защото приключихте. Това е. Сега всичко, което трябва да направите е да опаковате вещите си и да излезете през вратата ... един вид.

После поехте по този път, към това което наричам майсторство. Това е позволенията на мъдростта. Приключихте, но преди да си тръгнете трябва да позволите мъдростта, Майстора. Част от вас - вие сте в конфликт - защото част от вас казва, "Искам само да се махна оттук и просто искам да се върна в моите Суверенни Владения." И част от вас казва, "Аах, да! Мога да бъда и човек и Майстор. Мога да знам всичко. Мога да създавам всичко, което пожела. Може би ще остана наоколо за още малко и ще видя какво ще стане." Но да се върнем на темата.

Никога преди не сте имали сватба, но през цялото време от събуждането към майсторство, има съдба. Има съдба. Съдбата идва по няколко различни начина, но първо в мига в който казвате, "Приключих. Човече, чуй ме! Майстора, Аз Съм, човекът приключи с всичко това." В момента в който го казвате, вие се актуализирате. Актуализирате, което означава, че е направено - цялата интеграция, цялото просветление, цялата Реализация. Вие сте актуализирани, което означава че в момента в който кажете това, то се случва в така наречения потенциал - вие може би ще го наречете бъдеще - но то вече е направено. То е тук. Така че вие *сте* приключили с всичките си животи. Актуализирали сте се в този момент. Всъщност вие сте просветлени.

Тобиас го каза преди време, във вашата втора или трета серия с него. Той каза, "Вие вече сте възнесени. Сега просто ще разберете как сте стигнали дотам." За мнозина това все още е интелектуална концепция, много, много вярно. Вие вече се възнесохте.

Така че вече е направено. Няма нищо, което да трябва да направите. Но смешното е, че човекът продължава да мисли, че трябва да направи още нещо, че не сте научили нещо, че има урок, че има таен ключ, който трябва да намерите. Нищо подобно. Нищо подобно.

И така сега то се актуализира, но още не сте го осъзнали. С други думи все още сте човек, все още се опитвате да постигнете просветление, все още се опитвате да го планирате, да го създавате, ръководите и управлявате и всичко останало. Един ден ще се смеете над себе си, ако не днес и ще кажете, "Ах! Трябваше просто да се махна от пътя си и да го позволя." Но хората почти не могат да си помогнат, така че трябва да продължат да работят върху него. И вие правите - виждам това ново, това е ново явление - наречено "Мантри за позволение." Виждам как Шамбра си лягат нощем, "Аз

позволявам. Аз позволявам. Аз позволявам" (някои се кискат). Аз ги гледам и им казвам, "Ти не позволяваш. Свинктера ти е толкова стегнат" (смях и Линда се провиква "Оох!"). Връщате се към молитвата. Връщате се към всичко останало. Просто позволете. Знаете ли колко е лесно позволенията? Просто позволете! Това е. Боже!

Има определена съдба, която все пак се случва - и аз наистина не исках да говоря за това досега, защото щяхте да ми се разсърдите или да разберете погрешно - но тази красива съдба се сбъдва в момента в който кажете, "Приключих, последен живот" и преминавате от пробуждане към майсторство. Съдбата се крие в това, че Майстора започва да навлиза и той разбира се - наричам го Майстор - но това наистина е мъдростта. Това е всичко. Мъдростта на всичките ви животи и на този. Майсторът идва и в известен смисъл напътства живота ви. Майстора идва. Той няма да позволи неща във вашия живот, които би направил човека. Виждате ли, толкова често живота на човека се базира на егото и идентичността. Човешкия живот е базиран на неща като, "Трябва да изглеждам по - млад. Аз трябва да, еми, правя човешките неща," и Майстора не се интересува от това сега. Майсторът е спял. На Майстора не му пука.

Но Майсторът сега навлиза по някакъв начин във вашата съдба. Вие се готвите да направите Реализацията си, защото сте отворени. Казвате, "Приключих с човешките животи," позволявайки до известна степен Майстора и той идва.

Това е разочароващо за човека понякога, защото има неща, които планирате, мислите че ще се случат. Има неща, от които хората казват че се нуждаят, пари, партньор - *пфф!* - повече енергия. Мнх - Мнх. Не. Нямаме нужда от повече енергия. Ни най - малко. Просто имате нужда да бъдете по - ефективни с това, което имате.

И така, човекът би навлязъл в цялото това нещо планирайки и действайки в живота си, а Майсторът просто - не искам да казвам, че няма да му позволи - Майсторът играе намесвайки се и държи човека да не се разсейва по време на навлизането му в майсторство. Ето защо понякога нещата, които човекът иска не се получават. Тогава човекът е много разочарован, "Защо това не работи? Мислех, че съм творец." Не точно сега. Искам да кажа вие сте, но не точно сега. Заложихте това по пътя си. Направихте избор да навлезете в Реализацията си и по някакъв начин може да се каже, че подписахте споразумение с Майстора, със своята мъдрост, че ще позволите на този Майстор да ви предпази от това да сте изцяло човек точно сега.

Това е много деликатно време, много, много деликатно. Това е време, в което макиото, дори съвсем малко макио може да ви изхвърли от пътя. Това е момента, в който човекът започва да крещи, "Какво ще кажеш за това? Какво ще кажеш за онова? Чувствам се ужасно. Не знам какво да правя." Майсторът няма да ви позволи да се

разсейвате точно сега с лоша връзка или лоша работа или нещо подобно. Така че, *има* съдба.

Това е едно от нивата за които се чудех дали някой ще бъде осъзнат точно сега.

"Чувствам се сякаш има магнит, който ме привлича. Чувствам се сякаш има нещо друго, което контролира всичко това, кара го да се случва. Не знам какво е то или от къде идва, но го усещам и по някакъв начин наистина ми харесва, но от друга страна, проклет да е че се намесва живота ми. Това е в нарушение на моята свобода." Абсолютно е така, защото вие дадохте позволения си. И между другото, това беше еднопосочно разрешение. Не можете да си го върнете назад (някои се смеят). Не, не можете. Не можете да кажете един ден, че ще дадете това разрешение – това е последния ви живот и давате това позволение на Майстора наистина да ръководи живота ви точно сега... Искам да кажа, че Майстора няма да дойде и да ви даде пари или нещо подобно, но Майстора ще се увери, че няма да се изгубите по тези заешки пътеки. Няма да попаднете в някои от тези големи разсейвания. Това всъщност е много красиво като се замислите, когато го усетите.

И така, има съдба която се проявява точно сега по много красив начин. Има нещо като магнит, нещо което просто ви привлича, просто ви премества през нещата. Някои от вас са имали такива преживявания напоследък, сякаш се опитвате да планирате всички тези неща, да направите всичко това и те все пак продължават да се разпадат и да не сработват и после, когато просто пуснете всичко, нещо ви ръководи по пътя и понякога искате да кажете, че това са духовните водачи или НЛЮ или каквото и да било (някой се кикоти). Това наистина е съдбата на душата, това е Майсторът, който ви напътства за да се увери, че няма да се разсеете, че няма да се самоубиете точно сега, че няма да направите нещо толкова опасно, че да застрашите този красив нов живот, който се появява.

Всъщност това е красиво нещо по някакъв начин. Разбирате че, "Не трябва да работя над това. Просто трябва да го преживея. Не е нужно да го изпълвам с куп философия и макио и не трябва да се притеснявам за утрешния ден. Не трябва да се притеснявам какво ще стане по - нататък. Не трябва да се притеснявам за нищо от това. За нищо." Вие сте напътствани.

Човешкия Път

И така, трябва да ви попитам, просто за забавление. Къде щяхте да бъдете точно сега, ако не беше тази съдба? Ако всичко относно Реализацията зависеше от човека, къде щяхте да бъдете точно сега? Линда, с микрофона моля.

ЛИНДА: Той помоли за микрофона.

АДАМУС: Да. Къде щяхте да бъдете, ако зависеше от човека?

ДЖИН: Най – вероятно щях да карам Ферари.

АДАМУС: Ах! Ах, да кара Ферари. Добре, добре.

ДЖИН: Но най – вече щях да бъда в един вид – как да кажа – като водач или лидер на някакво движение.

АДАМУС: Като някакъв гуру ли?

ДЖИН: Да, нещо подобно. Или Главен Изпълнителен Директор.

АДАМУС: Да. Ах, Главен Изпълнителен Директор. Голямата работа.

ДЖИН: Да, голямата работа, който би направил нещо, което от човешката перспектива би било като – как да кажа – много полезно.

АДАМУС: Да, точно. Да, добре. И така, би ли бил на духовния път?

ДЖИН: Може би да.

АДАМУС: Да.

ДЖИН: Сякаш, не мога да избягам от него.

АДАМУС: Да. И така, ти би бил Главен Изпълнителен Директор, който си кара Ферарито по духовния път.

ДЖИН: Или си мисли, че го прави.

АДАМУС: Или си мисли, че го прави. Това е добър отговор, защото има паралелен път по който човекът би поел, който не е преживян, но е там. Това е паралелен път, в който човекът се опитва да създаде собственото си просветление и това е забавно за известно време. Можете да карате Ферари. И знаете ли кое е наистина забавното в това? Властта.

ДЖИН: Точно.

АДАМУС: Вие притежавате цялата тази власт!

ДЖИН: Точно.

АДАМУС: О, боже, тя е толкова пристрастяваща и човека я обича. И тогава си мисли, че наистина прави нещо.

ДЖИН: Да, използвайки властта за да направи света по – добър.

АДАМУС: Да, да подобри света, искам да кажа чувал съм тези думи (Джин се киска). Срещал съм не много хора, включително Майка Тереза, които се опитват да подобряват света. Те наистина се опитват да ...

ДЖИН: Ласкаят си егото.

АДАМУС: Да подобрят себе си. Знаеш ли, никога наистина не съм срещал много, които се опитват да подобрят света. Това е голяма лъжа, знаете ли, да се опитваш да направиш света по - добър. "Бихте ли ми дали малко пари? Опитвам се да направя света по-добър." Това е като едно голямо, грандиозно его. И кой мамк--- се опитва да подобри...

ЛИНДА: Аах!

АДАМУС: Не го казах! (Джин се киска) Започнах мамк--- (някои в публиката се кискат). Кой се опитва да подобри света?!? Какво им става на тези хора, които се опитват да подобрят света?!

ДЖИН: Те са просто – те искат да получат одобрението на другите хора.

АДАМУС: Да. Те са във властта. "Ще направя света по – добро място."

ДЖИН: "Почитайте ме."

АДАМУС: Да, да. Но, знаеш ли какво става в действителност? В момента, в който се опитваш да направиш света по – добър, той ще се опита да подобри теб.

ЛИНДА: Опа.

АДАМУС: Опа. Това е принципът на състраданието. Истинското състрадание е да позволиш на всички неща да бъдат, да позволиш на света да бъде такъв, какъвто е. Искам да кажа, че тук в Съединените Щати знам, че сте в разгара на изборите, защото когато Калдре и Линда гледат телевизия, това е всичко което чувам! И там има такава липса на състрадание. Знаете ли, в момента в който се опитвате да промените другите или света, те ще променят вас. Това е като едно хубаво забавно малко огледало, така че то ще се върне към вас. Истинския Майстор има пълно състрадание, което означава приемане - от просяка на ъгъла на улицата до когото и да било - пълно състрадание,

"Хей, това е твоето пътешествие. Искаш да го промениш, направи като мен. Аз казах, "Последен живот" и после нещата наистина се променят."

И така, до къде бяхме стигнали?

ДЖИН: Ферарито.

АДАМУС: Ферарито! (смях) Добре, Ферарито. Добре, това е нещо голямо. Добре. Благодаря ти. И така, ти би бил на духовния път, но той би бил различен от този.

ДЖИН: Да, щеше да бъде повече в името на хората, за егото и повече власт.

АДАМУС: Предимно власт под маската ...

ДЖИН: Имам предвид, изцяло за властта.

АДАМУС: Под маската, "Аз съм по духовния път."

ДЖИН: Точно.

АДАМУС: Да, добре. Не е чак толкова зле. Това е интересно преживяване.

ЛИНДА: Видя ли му супер готината катарам на колана?

АДАМУС: Видях я. Да.

ЛИНДА: Ахх!

АДАМУС: Да. Да.

ЛИНДА: Много е готина (това е стилизирана флър де лис)

АДАМУС: Много е готина (Линда се киска). Добре. Благодаря ти. Следващия.

ЛИНДА: (смее се) Благодаря ти.

АДАМУС: Следващия.

ЛИНДА: Нека да видим. Ах, добре. Търся някой, който умолява за микрофона.

АДАМУС: И така, ако зависеше от човека, къде бихте били сега?

ЛИНДА: Да видим.

АДАМУС: Линда търси нова жертва. Къде бихте били точно сега, ако това беше оставено на човека?

ДЖУЛИ: Определено щях да работя много, толкова сериозна, много пари, корпоративен свят, изцяло в машината.

АДАМУС: Да. Ами твоя духовен път?

ДЖУЛИ: Мисля, че щеше да бъде много ментален. Знам, че щеше да бъде много ментален.

АДАМУС: Точно. Да. Ахам. Добре. И това по – добре ли щеше да е от пътя ти сега?

ДЖУЛИ: Щях да бъда различна!

АДАМУС: Би била различна (смее се). Да. Какво би направила с всички тези пари?

ДЖУЛИ: Може би щях да спестявам още и да се стресирам повече и да искам повече ...

АДАМУС: Щеше ли да бъдеш по – щастлива?

ДЖУЛИ: ...и...егото...

АДАМУС: Щеше ли да бъдеш по – щастлива?

ДЖУЛИ: Това е различно, знаеш. Това може да бъде възприятието за щастие.

АДАМУС: Може да бъде. Да. И аз не правя никакви оценки. Виждал съм много, които тръгват по този път, знаеш, за известно време и това всъщност е много забавно и е свързано с властта и е страхотна игра. Но един ден всичко се срива. Напълно се взривява, защото не е истинско и ще обясня след малко защо пропада. Но става така и това е велико време. Добре. Още един.

ЛИНДА: Добре. Трябва да и купиш панталони, които и стоят по – добре.

АДАМУС: Обсъждате мода тук в студиото?

ЛИНДА: Да, така е между другото.

ДЖУЛ: О, боже!

ЛИНДА: О, боже?!

АДАМУС: Ах, знаеше, че ще ти даде микрофона. И така, какво би било, ако човекът ръководеше всичко това?

ДЖУЛ: Ами, сигурно щях да бъда в онзи кръговрат на опити за взаимоотношения, извън себе си, да доказвам че не съм достатъчно добра за да ги подкрепя и че никога няма да бъда обичана.

АДАМУС: Да. Ах, еха, еха! И какъв щеше да бъде духовния ти път през цялото това време?

ДЖУЛ: Все още щях да бъда по духовния път в опит да докажа на хората, че този път си струва.

АДАМУС: Да си на духовния път търсейки другите хора за отговори.

ДЖУЛ: Да.

АДАМУС: И ние не позволяваме това тук. Аз не ви давам никакви отговори. И аз ви провокира и досаждам, но всеки отговор, всичко, което се появява е отвътре. И това, което виждам да се случва в тази фалшива реализация е прилепване, един вид зависимост към групите, по особено към групите, които ви казват какво да правите и как да мислите и как да се обличате и колко да дарите. Това е много добър, отличен

начин, ах, това е разсейване вместо да погледнете наистина навътре, вие се питате, "Мога ли да спазвам всички тези правила? Мога ли да нося правилните неща? Мога ли да пея мантри вярно?" Това е голямо разсейване, защото човекът си мисли, "Видя ли? Аз съм духовен. Аз страдам, така че трябва да бъда духовен." И това е напълно различно.

Какво още би се случило ако не беше приела тази духовна съдба, съдбата на душата?

ДЖУЛ: Бих си мислила, че все още има нещо извън мен, което трябва да направя за да се докажа.

АДАМУС: Сега мислиш ли го?

ДЖУЛ: Не, сега не.

АДАМУС: Добре. Хубаво.

ДЖУЛ: Искам да кажа, правех го много дълго време. Нещо като проект – "О, боже мой. Не съм достатъчно добра. Не съм приключила. Нищо не завършвам" – нали знаеш.

АДАМУС: Да, "Какво не ми е наред?"

ДЖУЛ: Всички тези неща.

АДАМУС: Да, да.

ДЖУЛ: И аз си мислех когато се видях тук, мислех си, "Това е първия път в който се връщам в група от доста дълго време," защото се бях оттеглила. Защото бях в тези групи и винаги си мислех, че има нещо повече.

АДАМУС: И така, трябва да те попитам, само между мен и теб (някои се смеят) и така, какво мислиш за тази група?

ДЖУЛ: Те са щастливи. Тази група от хора са щастливи. Те се усмихват. Има любов в очите им. Те са гостоприемни. Те са красиви.

АДАМУС: Какво ще кажеш – това е как... - не знам за щастливи (смях).

ЛИНДА: Охх! Нмм.

ДЖУЛ: Може би малко раздразнителни.

АДАМУС: Какво ако кажа – това, което забелязвам в Шамбра, е че те са осъзнати. Тук има осъзнатост, каквато не може да се види в повечето хора и това ми харесва, знаеш ли, защото те просто са по – осъзнати. Да.

ДЖУЛ: Абсолютно.

АДАМУС: Да. Добре.

ДЖУЛ: Бях Шамбра ...

ЛИНДА(вика): Благодаря ти, Адамус! Благодаря ти! Боже!

АДАМУС: Много ти благодаря.

Зрелост

И така, нека усетим това за момент и благодаря на Линда. Нека усетим това за момент, тази идея за съдбата на душата от момента в който казахте, "Стига. Последен живот. Приключих с опита," имате Майстора днес да ви казва какво да правите - той не е като духовен водач или нещо подобно - но Майстора ви държи на пътя, без да ви разсейва от излизане от пътя. Понякога това е много, много разочаровашо, защото си искате свободата. Искате да си мислите, че правите всички тези избори. Искате да си мислите, че можете да направите всичко, което по дяволите си пожелаете.

Но усетете това за момент, въпреки потенциалното разстройване. Когато казахте, "Приключих, това е. Време за Реализация," и Майстора, мъдростта дойде и ви предпазваше от огромно количество последни мъки и болки, нима това не е нещо красиво? Не е ли наистина красиво? Ще се върна към видеото, което гледахме преди малко. Не е ли наистина красиво, че имате това ниво на напътствие и защита? Предполагам, че това би била дори по - добрата дума, това ниво на защита за да се уверите, че ще имате своята Реализация, за да се уверите, че ще имате интеграцията на Майстора и човека. Колко красиво.

Това ни доведе до обсъждането на духовното - не на духовното; грешна дума, Калдре. Това ни води до обсъждането за зрелостта. Зрялост. Досега или до сравнително наскоро няхахте зрелостта да направите много неща. Зрелостта ... и по време на прехода от пробуждането към Майсторството, вътрешната незрялост мащабно се разкрива. Това се случва мащабно и понякога е много болезнено. Това беше едно от нещата, които си мислех, че потенциално ще се прояви когато говорихме за нивото на осъзнаване. Напоследък достигнахте доста високи нива на осъзнатост. Това се прояви в сънищата ви. Незрялостта се разкрива.

Незрялостта основно е липса на мъдрост. Тя не е лошо нещо, тя просто е незрялост. Незрелостта е липса и ограничаване на перспективата и възприятието, тъй като е много тясна - толкова тясна - че не можете да чувствате на различни нива. Не сте осъзнати за всичко, което наистина се случва. Това е моето определение за незрялост.

Това ни връща към предварителното условие, че няма реалност, че няма живот освен ако е налице възприятието. Нищо не съществува, докато не се появи съзнанието. Но съзнанието или възприятието могат да се проявят на много, много различни нива. Това не е всичко или нищо. Тук може да има много ограничено ниво на възприятие - самоналожени, ограничени нива на възприятие - които бих нарекъл незрялост. Толкова

фокусирани само върху оцеляването, силно фокусирани върху егото, фокусирани върху болките и болестите, раните ви и всичко останало, че ставате много незрели, много ограничени във възприятията.

Това, което се случва сега е движението за което говорихме по - рано, вие усещате всички тези промени, които се случват и всичко е с цел да освободите място за Майстора, но също така се излага незрелостта. Излага се мястото в което се самоограничавахте в своята осъзнатост. Сега то се отваря и ако го разбирате, то не е толкова страшно. Ако го позволите, започвате да разбирате защо е там и какво се случва. Но без това, без това познание, това може да бъде много обезпокоително в момента. Ето защо по - специално в сънищата си в момента, почти навсякъде сега, просто усещате, че всичко се променя и какво се случва. Вашата незрялост бива оголена.

Човекът не обича много да му бъде казвано, че има съдба - не вие, не вашият тип. Другите хора, да, на тях им харесва, но на вас не. Вие се бунтувате срещу това. "Няма да позволя на никой да ми казва какво да правя", такъв тип мислене.

Но вие си дадохте тази възможност за напътствие, защото докато имате този вид защита - не е съвсем точната дума - но е нещо като застраховка. Имате тази застрахователна полица за собствената си Реализация. Това, което става е че започвате да се развивате, започвате да позволявате в мъдростта. Аз го наричам Майстора, но това е просто мъдростта и вие позволявате това в живота си и докато го правите сега, вие развивате зрялост и умението да се отваряте за да възприемате на множество нива и осъзнатости в живота си.

Допускайки мъдростта също така допускате и зрелостта, а със зрелостта започвате да осъзнавате съдбата на душата си. С други думи не е нужно да бъдете предпазвани от неприятности, от излизане от пътя или както и да го наречете. Изведнъж тази съдба бива заменена от чистата мъдрост, чистата красива мъдрост. Тогава се освобождавате от тази съдба на душата или я пускате. Тя е вече ненужна. И изведнъж започвате да допускате зрелостта в живота си – мъдростта и човешкия опит, обединени заедно, съвършено нова зрялост – точно това се случва сега.

И зрелостта ще бъде *перфектно* балансирана с нивото на съдбата на душата, което е вашата застраховка, че няма ужасно да се разсеете. Привнасяйки мъдростта, вие се освобождавате от съдбата. Тя се отдалечава. Отпада. Това е още едно нещо, което усещате сега, преживявате пречистване и промяна на съдбата и тя се заменя от вашата мъдрост. "Вашата" означава "Майстора във вас." Съдбата се заменя от мъдростта и това отново означава, че не можете да сгрешите. Не можете да сбъркате. Това е стар

човешки страх, "Ще направя грешка." Точно сега не можете. Ах, имате такава богата история от неща, които сте сбъркали, но точно сега не можете. Вие сте в режим на защита, в режим на сигурност.

Нека си поемем дълбоко въздух с това и да се свържем с тази мъдрост, която навлиза.

И една от първите мъдрости, които наистина започват да усещате е простото Позволение. Позволение. То позволява повече мъдрост. Това е. Наистина съвсем просто.

Нека си поемем дълбоко въздух с това и наистина да го усетим.

Песента

Преди да продължим, нека повторим това видео, което пуснахте в началото. Нека го повторим. Но преди да го направим, наистина усетете различните слоеве в него. Усетете го сега, особено на това ниво на човека и Майстора и си позволете да бъдете много, много сетивни. Оставете се да усетите много дълбоки нива и всичко това означава да се отворите и да позволите.

И така, нека я чуем отново.

(пауза, в момента в който се отваря вратата в клипа)

И така, добре точно там. Точно там. Точно там. Имаме го. Какво стана? (публиката отговаря, "Отваряне на вратата") Отваряне на вратата. Позволение. Толкова е просто. Отваряне на вратата. И когато вратата се отваря в този случай позволяването на Майстора и човека да се съберат, да позволят мъдростта. Няма нужда да се борите повече с живота. Това означава, че вече имате зрелостта. Имате мъдростта. Няма да сбъркате. Човекът няма да се обърка. В интерес на истината, човекът сега навлиза в нов чувствен опит. Наблюдавайте какво се случва.

(видеото продължава)

Мислех че рано или късно небесните светлини кръжащи над мен

Ще слезат и ще осветят пътя ми към Любовта

Буум! Спрете точно тук. Ще ви побъркам с това. Може ли да върнете към мястото на отварянето? Харесва ми. Така е добре (някои се смеят).

Добре. "Мислех че рано или късно небесните светлини кръжащи над мен ще слезат и ще осветят пътя ми към Любовта". Това е Майсторът, който идва. Това е мъдростта която навлиза. Това е знанието, което винаги е било там, но с това идва съдбата. Позволявате на Майстора да влезе или се събирате заедно и му казвате, "Последен живот," и позволявате на тази съдба да се осъществи.

Човекът понякога е много ядосан много разстроен. "Какво по дяволите става с мен?" и "Как да накарам това да работи?" Слава Богу, благодаря на Бога за тази съдба, на Майстора.

"Но не знам какво е правилното за мен. Не мога да мисля ясно". Не звъни ли това като камбана? (лек смях и някой казва, "Камбани") Сега, не съм писал текста, но някак помогнах (смях). Нека продължим. Съжалявам за (към екипа) връщаме се към режисьорския пулт.

(видеото продължава)

...Не мога да мисля ясно

Бях тук твърде дълго и вече не мога да я чакам

Добре! (смях, докато Адамус отсича на точното място) Спрете точно там! Добре. Върнете се малко (Адамус се смее). Добре. Добре, нима това не казва всичко или какво? Да. "Бях тук твърде дълго. Вече не мога да я чакам." Нима това не ви звучи... Да, добре. Имам пръст в написването на текста, но... (още смях) ... да продължим.

(видеото продължава)

Полети като гюле право в душата ми

Разкъсай ме на части и ме накарай да се почувствам отново цял

Добре, трябва да спрем тук (още смях). Добре. Сега, наистина не казахте, "Разкъсай ме на части", но... (видеото продължава да свири и сега спира). Ще трябва да ме слушате внимателно, защото ще продължаваме да спираме и да пускаме видеото. Нещо свързано с разкъсване на части. Вие един вид се съгласихте с това и то се е случило (Адамус се смее). И нали знаете, това беше част от съдбата, съдбата на душата.

Знаете ли, човека би продължил да се развива да се усъвършенства. Би си купил Мазератита, би станал богат, главен изпълнителен директор и в крайна сметка би се опитал да стане гуру. Всичко това е скапаната игра на власт и власт няма, всъщност никъде я няма, но със сигурност няма власт в истинската Реализация.

Добре. Добре. Добре. Казахте, "Готов съм да се боря за нея и да нося това бреме." Не мисля така. Но вие опитахте. Добре.

(видеото продължава)

Но с всяка крачка продължавам да се питам кое е вярно

Добре. Много точно. Това е много точно (смях). Това е толкова вярно, поставяйки под въпрос всяка стъпка по пътя. И това, което трябва да се вмъкне тук е, "Продължавам да тормозя Адамус всяка нощ (още смях), искам да отговори на въпросите ми и ядосвайки му се." Трябваше да отхвърля тези редове, защото песента щеше да стане твърде дълга.

Добре (гледа следващата строфа). Не просто, "Ела при мен, нека бъдем заедно, нека пием по кафе." Слей се с мен. Тоест, "Скъпи Майсторе, просто се слей с мен, защото не знам как да го направя по друг начин. Нека не любезничим повече, просто - бум! – сливане." И той, Майстора се сгромолясва, понякога това боли и човека много се разстройва, "Какво по дяволите става? Задъхвам се от това, което лежи върху мен!" Това е Майстора.

"Слей се с мен." Иначе казано, "Действай с пълна сила, защото в противен случай ще остана тук в човешката си форма. Това е. Готов съм." Така, нека продължим.

(видеото продължава)

Слей се с мен с разперени ръце

Слей се с мен...

Още веднъж.... извинете (Адамус се смее). Ще се повтори, Майсторът е сляп също както е сляп бащата. Това е прекрасна метафора, която ни показва, че той не осъжда. Не е нужно да криете нищо от него.

Всъщност, ако искате да направите нещо, чувствате че искате да се занимавате с нещо, за да бъдете достойни за това, тогава си простете, защото човекът се чувства дяволски виновен. Човекът си мисли, че дори Майсторът го осъжда. Разбирате ли, колко безумно звучи това? Човекът все още си мисли, че Майсторът ще го осъжда и ще каже, "О, в този живот ти направи нещо лошо. Видях всичко." Майсторът е сляп за всичко това. Ако има нещо, което да можете да направите, дайте си прошка за това, че сте човек. Приемете го от Аз Съм. Приемете, че живеете в човешка форма, защото на Аз Съм и на Майстора им е все едно. Наистина има все едно, а на човекът не. Да продължим.

(видеото продължава)

... от където и да си

Слей се с мен.

Бум! Ето така.

И озари ме с цялата си светлина

И озари ме с цялата си светлина

И озари ме с цялата си светлина

Светлината скоро ще те озари,

Винаги я следвай и тя ще ти покаже пътя.

Така, нека за малко да спрем тук.

Сега, Майсторът пее в отговор, "Светлината скоро ще те озари", но Майсторът не е сигурен дали ще му позволите да влезе? Достатъчно достойни ли се чувствате? Но Майсторът казва, "Ще те озаря с невероятната си светлина." Светлината в този случай - е мъдростта. "Ще ти я дам. Ще те озаря. Ще бъдеш ли готов за нея?".

Така. "Винаги я следвай и тя ще ти покаже пътя." Това е за което ви говорих, вашата духовна - Калдре, не "духовна" - вашата съдба, съдбата на душата. Следвайте я и я позволете. Тя ще ви покаже пътя. Тя ви гарантира, че това ще се случи в този живот - Осъзнатост. Осъзнатост за това, което вече е станало, вече е реализирано. Добре, нека продължим. Много съм ...

(видеото продължава)

Не се предавай, внимавай да не се изгубиш.

Така. Тук трябва да спрем (смях). Да обсъдим това. Някой разбира ли го? (някой казва, "Да"). "Да не се изгубиш" - това няма да стане. С такава прекрасна съдба вие няма да се изгубите. Да продължим.

(видеото продължава)

И твоето минало ще придобие смисъл.

Добре, трябва да спра тук (силен смях). "И твоето минало ще придобие" - не знам как ще монтирате това, но... (силен смях) "И твоето минало ще придобие смисъл за теб." Сега в него няма смисъл. Това е сива поредица от глупави събития. Това са опити, които нямат никакъв смисъл, но Майсторът казва, "Аз - съм мъдростта. Ще я привнеса. Ние ще извлечем смисъл от всичко това." "Искам да кажа, че всичко ще стане разбираемо. Няма да разсъждаваме за това, но някоя сутрин ще се събудите и ще си кажете, "О, боже. Беше толкова лесно. Случи се." Добре, нека продължим.

(видеото продължава)

Бих искал да вярваш в себе си, но наистина

С всяка крачка която ще направиш

Това е безкрайно пътешествие - ще се усмихна ако

Ме вземеш със себе си в неумолимо течащото време.

Така, тук трябва да спрем. Майсторът отново казва, "Вземи ме със себе си. Вземи ме със себе си на това прекрасно пътешествие. Пусни ме. Нека тръгнем заедно. Нека обединим мъдростта и човешкия опит." Добре.

(видеото продължава до края)

Слей се с мен. Чуй ме. Слей се с мен. Прегърни ме. Слей се с мен ако пожелаеш. Ако пожелаеш. Ако пожелаеш. Ако пожелаеш. Затварям очи и те виждам навсякъде. Излизам навън и те вдъшвам във въздуха. Усецам че си там. Слей се с мен. Чуй ме. Слей се с мен и ме озари с цялата си светлина. И ме озари ме с цялата си светлина. И ме озари ме с цялата си светлина.

М-м. И Майстора и човека остават заедно до края. Вратата се затваря, но Майстора и човека са заедно, защото вие като човек и вие като мъдростта на Майстора се обединявате.

В целия този процес, имахте съдба от която сега се освобождавате и може би това е най - голямата промяна, която сега чувствате вътрешно в себе си. През цялото време откакто казахте, "Това е последния ми живот; приключих с опита си на тази планета", тя ви водеше.

Незрелостта, ограниченията не ви позволяваха да достигнете това, което действително желаете повече от всичко останало - коли, пари, слава и всичко останало - незрелостта ви пречеше да го постигнете. Затова съдбата ви доведе до тази точка. Сега Майсторът и човека, опита и мъдростта се обединяват, освобождавайки се - наистина освобождавайки се от необходимостта да имате съдба.

Сега започвате да се завръщате в точката, в която ще приемате собствени зрели решения.

Отново започвате да избирате, ето на къде се движим, за това ще говорим оттук нататък - за това да правим избор в живота си, с новата си свобода, а също и с мъдростта. Те се обединяват, Майстора и човека и сега човека не приема решения от състояние на ограничение, опасност, необходимост или желание, сега излизате отвъд пределите на енергийното подхранване. Трябваше да изхвърлим през вратата тези, които искаха само енергийно подхранване.

Сега се намирате отвъд пределите на макиото. Вече няма толкова много макио и то е неуместно за истински зрялото същество, което може да приема *истински* самостоятелни решения. А също така е неуместна незрелостта, която води до ограничена осъзнатост. Тя просто е неуместна.

Мераб – от съдба към мъдрост

А сега нека пуснем малко музика за да направим мераб, в който да интегрираме всичко.

(музиката започва да свири)

Сега сме на този етап - о, това е прекрасен етап - в който можем да правим истински избор и да приемаме истински решения.

По - рано тази способност беше ограничена от красотата на съдбата и аз зная, че понякога това много ви разочароваше. Но сега, когато Майсторът навлиза в живота ви, носейки със себе си мъдростта, сега истинският избор отново ще бъде достъпен за вас.

Правейки избор в живота си ще имате пълна яснота и ще бъдете преизпълнени с мъдрост.

Едно от най - важните неща, които се случват когато се разкрива незрелостта, това е че се съмнявате дали ще се справите. Мислите си че можете всичко да провалите, да сбъркате. Дълго време това беше разпространена мисъл, повсеместно чувство по този духовен път, "А какво ще стане ако проваля всичко?". Не можете. Притежавайки мъдрост, не можете. А преди това не можехте благодарение на съдбата.

Да, тази съдба, от момента в който казахте, "Приключих със стария човешки опит," - съдбата някак ограничаваше, замъгляваше вашия избор, за да осъществите истинското си желание - реализация, Осъзнатост.

Сега тази съдба освобождава пътя за истинската мъдрост. Бащата може сега да мине встрани за да може сина или дъщерята да живеят собствения си живот.

(пауза)

Ще приведа много странен пример за зрелостта, в края на краищата Калдре го намира за странен. Той проверява още веднъж.

Зрялост. За пример ще дам марихуаната – много странно. Може би преди 10, 20, 30 сте започнали да приемате марихуана. Пушехте заради кефа, заради насладата, заради опита. И това беше незаконно. Беше незаконно. Някой казваше, че ако пушите марихуана, ще се пристрастите към наркотиците, порнографията и тям подобни и че това е адска билка; не трябва да се пристрастявате към нея. Но вие все пак пушехте.

Много от вас често доста се напушваха. Много се напушваха постоянно. Може да се каже, че така се опитвахте да намерите други реалности, нещо отвъд граница. Но бидейки незрели, вие просто получавате удоволствие. Просто се напуснахте. Използвате това за да избягате за кратко от ежедневието и просто се напушвахте. Това е много незряло. Весело, но незряло и вероятно не би ви донесло голям пробив, озарение или нещо такова.

А сега да се пренесем в наши дни. Разбирате ли всъщност каква е ползата от марихуаната? Тя премахва болката и безпокойството, стабилизират деца с епилепсия. Ще бъде доказано, че в своята не халюциногенна форма тя добре се справя със симптомите при болестта на Алцхаймер. Не казвам, че задължително трябва да се напушите, но тя винаги е имала такъв ефект. Марихуаната винаги е притежавала тези свойства. Но незрялата личност и общество гледаха на нея само като на инструмент за получаване на удоволствие. В същото време като зряло същество притежаващо мъдростта на Майстора и опита на човека, разбирате че това не е инструмент на дявола. Тя не само ви носи удоволствие и помага да избягате от живота. Тя прави много повече. Тя носи удивителна полза за медицината, тялото и ума. Не е задължително да приемате мощни съставки, които водят до променено състояние на съзнанието. Може и без тях. Това всъщност е зрелостта. Това е осъзнатостта. Но преди 30 години, преди 20 години не притежавате съзнание, осъзнатост и зрялост за да разберете това и марихуаната беше просто психотропен наркотик.

Използваме я като вид странен пример за разликата между зрял и не зрял човек. Можете да виждате това, което никога по - рано не сте виждали, защото сте имали много ограничено зрително поле. И, не, сега не рекламирам марихуаната. Просто я дадох за пример. Съществува много повече от всичко, което може да усети и изпита съществото, но само когато притежава мъдрост. Във всеки аспект на живота има много повече от всичко, което не влиза в осъзнатостта на незрялото същество.

Допускайки мъдростта на Майстора - едно от най - важните неща, които можете да направите – придобивате мъдрост, проникателност, зрялост. Придобивате множество различни нива на осъзнаване и придобивате чувственост, невероятна чувственост.

Без тази мъдрост, която позволихте за себе си през последните няколко години, без тази мъдрост нямаше да ви стигне баланса за да се справите с истински чувствения живот. Щяхте да усетите само удоволствието, временната наслада, но нямаше да осъзнавате цялата и красота.

Когато позволихте на Майстора да влезе в живота ви, позволихте също и навлизането на мъдростта, човекът искаше да вземе тази мъдрост за себе си, да си я присвои, да затвърди интелекта си.

Но малко по малко докато се вливаше Майстора, докато навлизаше светлината, докато му позволявахте да се спусне в обятията ви, вие разбирахте, че човекът не трябва да претендира за тази мъдрост или да изисква интелект или супер сили. Човекът трябва да върви ръка за ръка, да пее от сърце към сърце с Майстора.

Докато навлизаше мъдростта, вие започнахте да разбирате, че човека не трябва да се опитва да управлява всичко и всичко да контролира. Всичко се получава. Всичко става от само себе си, когато човекът продължава да преживява опит, но позволява на Майсторската част от себе си да привнесе мъдростта, синхроничността, съгласуваността, резонанса.

Направихте две много важни неща.

Първо казахте, "Приключих повтарящия характер на живота на тази планета. Приключих с това." Вие не казахте, "Искам още." Просто казахте, "Искам да изляза." А второто важно нещо беше - вие се отворихте, пуснахте Майстора, мъдростта.

Малцина някога ще направят това. Страхуват да пуснат нещо толкова по – голямо, отколкото са те самите.

О, те биха допуснали друго същество или ангел, но малцина наистина са склонни да допуснат нещо толкова голямо - което е част от самите тях - в своя живот, защото се боят от себе си. Не се доверяват на себе си.

Вие пуснахте Себе си в живота си и това ви даде мъдрост.

Все още ви е трудно да определите - какво значи това, какво е това всъщност - но вие усещате.

(пауза)

И едновременно с това се освобождавате - точно сега докато говорим - вие се освобождавате от съдбата на душата.

О, в нея нямаше нищо лошо. Не, не. Тя носеше само полза. Тя беше като спасителна жилетка. Но заради нея някои човешки решения не се осъществяваха, не се сбъдваха.

Наличието на съдбата на душата означаваше, че определени човешки нужди и желания, незрелите нужди и желания просто не се осъществяват.

Но сега всичко се променя.

Движението, което усещате, било то че всичко се разпада, проваля, движението, което усещате на някакво ниво на осъзнатост - просто означава, че вече няма нужда от съдбата на душата. Тя се заменя от мъдростта, зрелостта.

(пауза)

Не знам дали човекът е радостен или тъжен от това. Не съм сигурен дали човекът е обиден на такава съдба. Знам, че на човека винаги му харесва да мисли че е свободен, но много малко наистина са такива. На човека му харесва да си мисли че има избор, но много малко наистина правят избор в живота си.

Имахте съдба, която не ви позволяваше да кривнете от пътя си, да се изгубите.

Сега имате мъдрост.

(пауза)

Вече не ви трябва тази спасителна жилетка. Тя бавно изчезва. Не ви е нужна. Сега притежавате зрелост.

Поговорете с нея за момент. Усетете това.

(пауза)

И няма да престана да ви повтарям: не можете да направите грешка. Не можете да сгрешите. Всичко, което се случва сега в живота ви представлява част от Осъзнаването. Проблем със здравето, финансов проблем или просто борба със себе си - всичко е част от реализацията на това, което вече е станало.

Така че, скъпи човеко престани. Спри да се стараяш. Спри да планираш. Престани да се страхуваш от това. Ето какво наистина искам да кажа - престани да се боиш от това.

(пауза)

Представете си - представете си, че това е вече достъпно за вас - можете да приемате *истински* решения в живота си.

Не избор от сорта - какво кафе ще си поръчате или какви обувки ще обуете. Говоря за *истински* избор в живота ви.

Не страшен избор. Не е избор между черното и бялото, а избор на потенциали - какво да изпитате в бъдеще, към какво да се отворите.

Истинския избор - колко дълбоко да се потопите в Аз Съм и да му позволите да се потопи в себе си. *Истински избор*.

Избор, който по - рано се страхувате да направите. Да, някои решения - важни решения касаещи кариерата, местожителството и партньора, да и тях също - но дори и по - важните решения в живота ви.

Решения, които не бяха наистина достъпни за вас по - рано заради фактора съдба. Но сега те са възможни - със зрелостта, с мъдростта.

Нека дълбоко вдишване това.

От днешния ден до следващия Шоуд в живота ви наистина ще има възможност да направите подобен избор. Не да избирате къде да отидете да обядвате или какво да гледате по телевизията, а да направите истински избор. Това ще бъде странно усещане. Това е възможност, която за известно време беше отделена, да кажем така, от "шкафа с потенциалите", беше недостъпна; сега тя се завръща.

(пауза)

Ако усещате известно безпокойство, разбирайки че този избор е достъпен, ако чувствате някакво безпокойство, вдишайте дълбоко и поговорете с мъдростта, с *вашата мъдрост*.

Вдишайте дълбоко.

(музиката затихва)

Какъв чудесен ден прекарахме заедно. Той започна с трите нива на осъзнатост. Първо осъзнаването на съдбата на душата. Второ осъзнаването, че тя сега се заменя с дълбоката и интегрирана мъдрост между вас и Майстора, точно както в клипа. И накрая осъзнаването, че за вас сега е достъпно ново ниво на избор. И в началото това може да ви замае, но после ще вдишате и ще разберете, че притежавате мъдрост. Притежавате зрялост, която липсваше преди няколко години.

Нека заедно вдишаме дълбоко скъпи приятели, дълбоко вдишване.

Какъв ден само. Какъв ден беше това. Много чувствен в много отношения.

С това Аз Съм Адамус, на вашите услуги. Благодаря.

И помнете...

ПУБЛИКАТА: Всичко е наред цялото творение.

АДАМУС: Благодаря. Всичко е наред във вашите творения (публиката аплодира).

